

אוכנת הלבנים נוסחה בפעם הראשונה בארץ

סקנדל!

הלבנים, התנדבה הדוגמנית הצעירה צביה דושינסקי לצאת עימה לרחובות העיר. היא הצטיידה בקולקציה של מערכות לבנים אופנתיות מקסימות, אותן נידבה חברת טריומפף המייצרת לבני נשים. בוטיק אדלר צייד את צביה בחצאית מקסי סירחנית התואמת את ציבעי החזיות. את הגרבוניס הביאה צביה בעצמה. היא קראה שלוש פעמים "שמע" ויצאה אל הרחוב מוכנה שיסקלוה באבנים.

התחנה הראשונה היתה כליבו שלום ב' מרכז תל-אביב ההומה בשעות הצהריים מהמוני אדם. כשהיא לבושה בגרבוניס מעו' טרים וכשלחזה חזייה בלבד נכנסה צביה

זוהי הפילוסופיה המונחת ביסודה של הזעקה האחרונה של האופנה הרחחת עתה בלונדון, ארצות סקנדינביה וגרמניה המערבית: אופנת הלבנים. מה שדרוש כדי להתי לבש בהתאם לצו אופנה זו הם גרבוניס וחזייה או תחתונים רגילים וחזייה או אם את צנועה במיוחד — חצאית מקסי וחזייה. אולם מה שהתקבל כבר ברחובות אירופה נחשב עדיין לשיא ההעזה בתל-אביב.

★ ★ ★

"ילדה! איברת את השמלה!"

כדי לברוק את תגובת הקהל ה' ישראלי לסגנונית הראשונה של אופנת

בגרמניה

שתי נערות גרמניות חסובות, יורדות במדרגות נעות כשהן לבושות באופנת הלבנים, כשהקהל במקום מתבונן לעברן בהנאה. השתיים נוש' אות תיקים כדי להדגיש שהלבובש בו הן הולכות נועד לעבודה, לטיול וכתלבושות לכל היום.

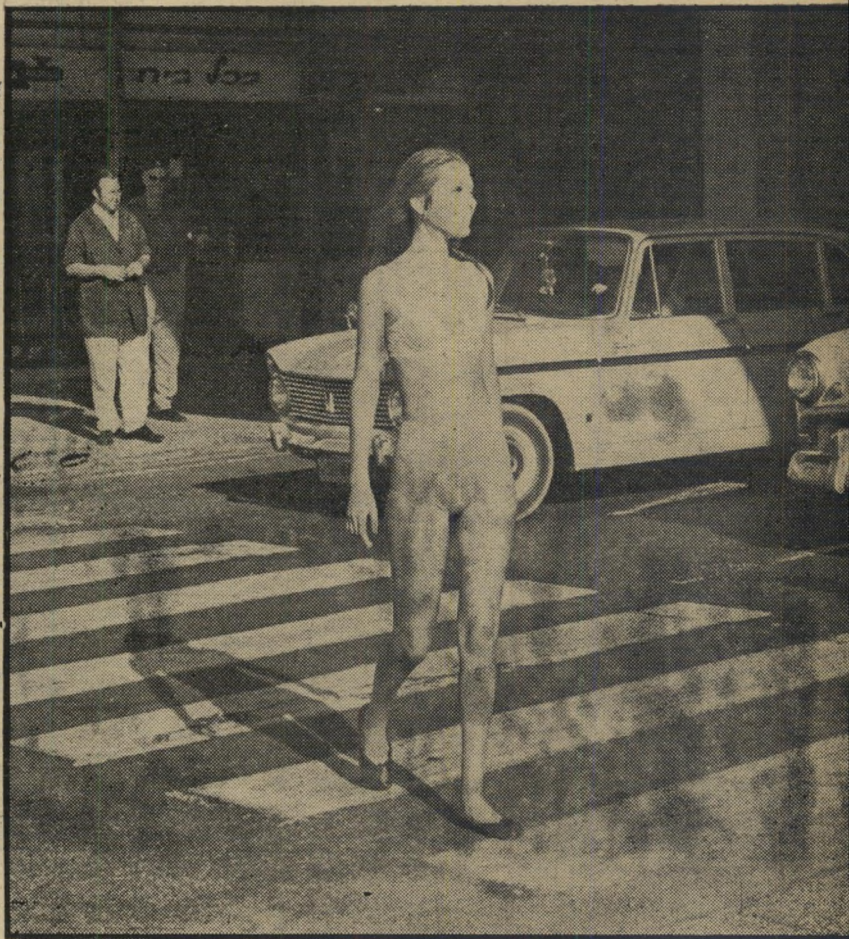
תצוגות של לבני נשים ומחירן של חזיות או לבנים אופנתיים אינו נופל לפעמים מזה של שמלות קונפציה. או מדוע להסתיר כל זאת מתחת לבדים ציבעוניים?

המוסר? — איפה יש כאן פגיעה במוסר? בסופו-של-דבר הרי אין החזייה והלבנים שלובשת כל אשה חושפים יותר מאשר חושף ביקיני קצרצר על חוף הים. אז מי אמר שמה שמותר להציג על החוף אסור להציג ברחוב, בבית-הקפה או במשרד? נכון שלבני הנשים אינם תמיד ציבעוניים כל-כך כמו בגדי-הים. אבל ממתן קשור ה' מוסר הציבורי בצבע?

א' מא הוא מציין לי! זועקות מעוטות בגן, כאשר שולי שמלותיהן מתעופפות ברוח ומגלות את תחתוניהן ל' עיני הילדים בגן.

אחיותיהן הגדולות, לפחות באירופה של שנות ה-50, עושות הכל כדי לחסוך לגבי רים את טירחת ההצגה. הן הוציאו את אופנת המלבושים התחתונים מהמחזרת ה' נשית לעיני כל.

ובעצם, למה לא? החברות המייצרות לבני נשים הולכות בתלם האופנה לא פחות מאלה המייצרות מלבושים עליונים. באולמות פאר נערכות

בישראל על המדרגות של כליבו שלום מתקבלת הסגנונית הראשונה של אופנת הלבנים בהתרגשות אן באחזה, לפי הבעת פניה של הנערה ליד צביה, נראה שאינה רואה בכך דבר יוצא-דופן. מימין: צביה חוצה את הרחוב בלבנים.